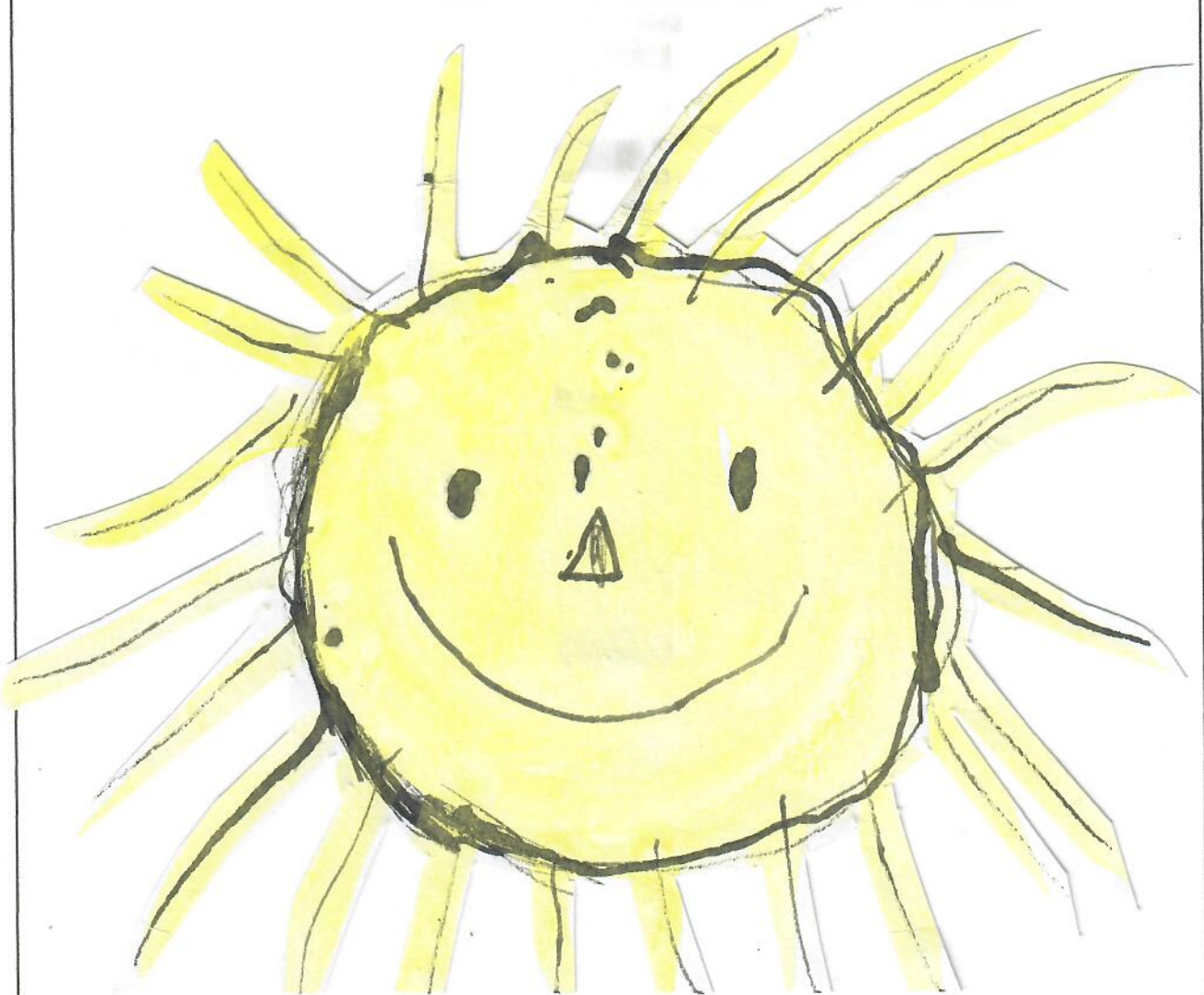

Mateřská škola Borovy

***SLUNÍČKO
V NAŠÍ ŠKOLCE***

**č. 19
2020/2021**

***„Neexistují dokonalí rodiče, dokonalé děti,
ani dokonalí učitelé.
Existuje jen nespočet dokonalých chvil
na naší společné cestě.“***

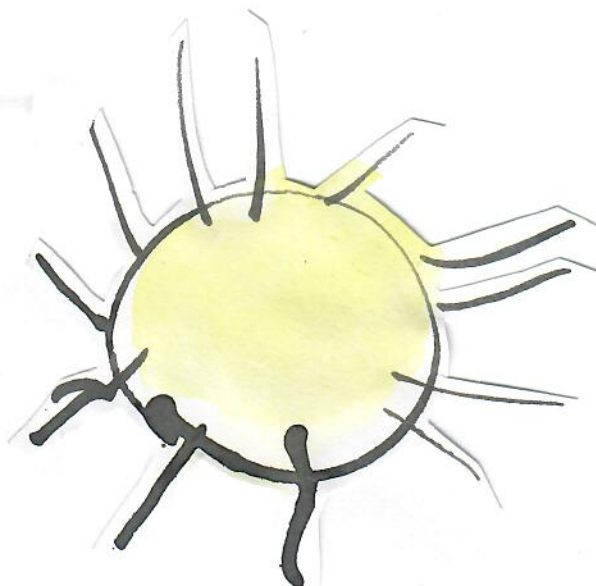
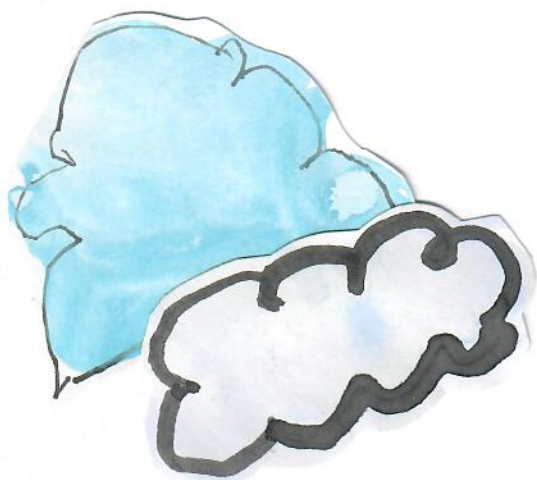
Věnováno všem dětem, rodičům
a také těm, kteří pomáhají naší mateřské škole....

Zpracovala: Zuzana Mastná, Blanka Peclová , Klára Kořínková

Ilustrace dětí mateřské školy,
fotodokumentace a materiály mateřské školy, internet

Mateřská škola Borovy dne 18. června 2021

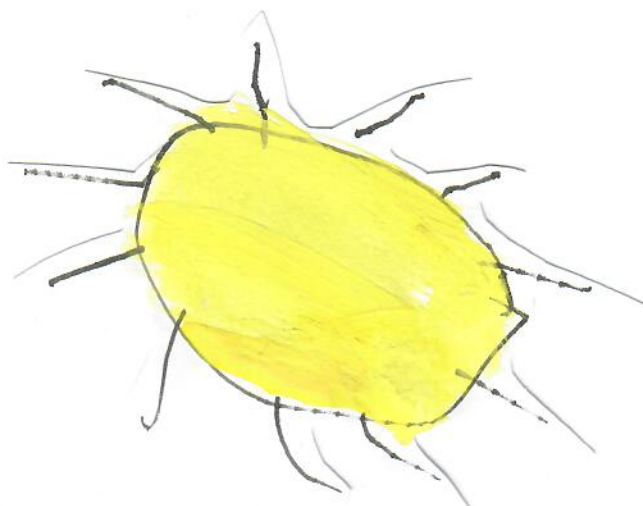
*„Kam jsme došli,
kdo to ví.....“*

Kdo je s námi v naší školce?

I. SKUPINA - PŘEDŠKOLÁCI (5 - 7 let)

1. Filípek Klenc
2. Míša Toman
3. Ládík Lehocký
4. Valentýnka Štichová
5. Anička Písařová
6. Vašík Kubík
7. Daník Lohr
8. Vojtíšek Brand
9. Tomášek Kadlec

II. SKUPINA - PROSTŘEDNÍ DĚTI (4 - 5 let)

10. Emmička Herink
11. Sabinka Sedláčková
12. Petřík Červenka
13. Niky Štich
14. Matoušek Ježek
15. Maxík Máj
16. Eliška Janošiková
17. Románek Štengl
18. Hyneček Dietl
19. Liliánka Loudová

III. SKUPINA - NEJMENŠÍ DĚTI (2 - 3 roky)

20. Simonka Klencová
21. Viktorka Hřebcová
22. Lukášek Drda
23. Anežka Hájková
24. Eliášek Votava
25. Kačenka Písařová
26. Honzík Toman
27. Liliánka Štichová

ředitelka:

Zuzana Mastná

učitelka:

Bc. Klára Kořínková

asistent pedagoga, učitelka, uklízečka:

Blanka Peclová

kuchařka, hospodářka, uklízečka:

Libuše Vizingrová

Pár slov úvodem našim rodičům .....

Jak a čím letos začít? Letošní školní rok byl pro mnohé z nás náročnější, než kdy jindy. Nemoc, která k nám přišla, nás doháněla na každém kroku. Distanční výchova, se kterou jsme se až doposud neměli možnost potkávat, byla pro některé děti a jejich rodiče víc než náročná. Pro někoho možná tento rok znamenal i ztrátu zaměstnání, pro druhé potom možná neustálé přemýšlení, jak se s partnerem vystřídat při ošetřování dětí. Nefungovaly základní a mateřské školy. Probíhaly neustálé změny, vyhlášoval se nouzový stav. Určitě se někdo z nás ztrácel v tom, jak a co má být, co je a není nařízené nebo zakázané. Změny nás provázely dnes a denně. Na každém kroku.

Co se ale nezměnilo a nezmění nikdy je to, že jsme a zůstaneme stále rodiči. Rodiči skvělých dětí, které nás potřebují. Být otcem nebo maminkou znamená být především člověkem, který se drží zpříma. Nesmíme zapomínat, že děti vychováváme hlavně příkladem.

Pravdou je, že některé dnešní děti vyžadují až příliš mnoho věcí. Ale aby se naučily v budoucnu dobře žít, musejí cítit, že i jim může být občas něco odepřeno. Není přece možné od malých dětí žádat, aby si život řídily samy, aby chápaly, co je skutečně v jejich zájmu. To není možné chtít ani od dětí mezi jedenácti a čtrnácti roky, natož od těch nejmenších. Není ani možné, aby děti řídily životy nám, abychom dělali vše, co ony chtějí. Kolikrát se v dnešní době děti zahlcují věcmi, jako je mobil, internet, televize, videohry. Neříkáme, že je to vždy špatně, ale možná by bylo dobře někdy třeba určit vymezený čas.

Víceméně je zapotřebí samozřejmě vychovávat s rozumem, říkat a ukazovat dětem vše vlastním příkladem, naučit je, že to podstatné není v mobilu a v televizi. Všechno je vlastně o nás. Děti potřebují znát své hranice, věřte tomu. Nastavte jim je. Neustupujte, nepovolujte. Hranice jsou v životě dětí velmi důležité. Čím jasnější jsou, tím rychleji dítě urazí svoji cestu. Dávejte jim dostatek lásky, projevujte si ji vzájemně, buďte často spolu. Děti potřebují cítit bezpečí, potřebují cítit naši lásku, podporu. Nevyměňujte často vše tohle krásné za to, že jim dáte na celé odpoledne tablet či zapnete televizi.

Chodte na společné procházky, žijte. Udělejte si vždy na vaše dítě chvílku, protože čas letí jako voda a společně strávené chvílky jsou nejen pro děti, ale i pro každého z nás, velmi důležité.

„Rodina je tam, kde život začíná a láska nikdy nekončí.“

Příběh k zamyšlení

Františkův dárek

„Mám ještě něco udělat?“ Zeptala se sekretářka. Velmi zaneprázdněný ředitel mrkl na hodinky a prohlédl si diář. „Už bychom měli být pryč. Teď už moc práce neuděláme.“ Sekretářka se usmála: „Ale ještě tu máte seznam dárků pro syna. Nezapomeňte, že za 3 dny jsou Vánoce.“ „Ještě že jsem mi to připomněla!“ Ředitel si povzdechl. „Bojím se, že se na mě bude trochu zlobit. Nejspíš právem, protože mám na rodinu tak málo času. Když večer přijdu domů, syn už spí. Skoro nikdy nemáme čas si popovídat. Ale aspoň o Vánocích chci, aby ode mne dostal pořádný dárek. Jenomže... kde na to vzít čas? Víte co? Kupte ho vy. Na penězích nezáleží. Přečtěte si ten seznam a kupte všechno, co si syn přeje.“ Sekretářka otevřela dopis od syna, potřásla hlavou a usmála se: „Víte, že vaše příkazy vždycky plním, ale tentokrát to vážně nejde.“ Proč ne? Copak si osmileté dítě může přát věc, kterou mu nemůžu koupit? Ukažte mi ten seznam!“ Sekretářka mu mlčky podala synův dopis. Ředitel si ho přečetl:

„Milý tatínku, k Vánocům bych si přál, aby sis celý příští rok pro mne každý den (nebo skoro každý den) našel půlhodinku času. Nic jiného nechci.“

Tvůj František.

Podmínky pro naši pohodu a zdraví v mateřské škole

- ***Děti se učí tomu, v čem žijí***

Žije-li dítě v prostředí tolerance, naučí se být trpělivé.

Žije-li dítě v prostředí chvály, naučí se oceňovat.

Žije-li dítě v prostředí povzbuzování, naučí se důvěřovat si.

Žije-li dítě v prostředí slušnosti, naučí se být čestné.

Žije-li dítě v prostředí bezpečí, naučí se věřit.

Žije-li dítě v prostředí spokojenosti, naučí se mít rádo.

Žije-li dítě v prostředí přátelství, naučí se být rádo na světě.

- ***Co chceme děti naučit***

- ✓ O všechno se rozděl.
- ✓ Hraj fér.
- ✓ Nikoho nebij.
- ✓ Vracej věci tam, kde jsi je našel.
- ✓ Uklízej po sobě.
- ✓ Neber si nic, co ti nepatří.
- ✓ Když někomu ublížíš, řekni promiň.
- ✓ Před jídlem si umyj ruce.
- ✓ Splachuj.
- ✓ Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.
- ✓ Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.
- ✓ Každý den odpoledne si zdřímni.
- ✓ Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytni se někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

- ***Co se učíme vzájemně***

- ✓ Být přátelský a laskavý je více než mít pravdu.
- ✓ Nikdy nezáleží, jak váženými jste v životě.
- ✓ Každé dítě potřebuje přítele, který s ním dokáže dělat i hlouposti.
- ✓ Všichni někdy potřebujeme držet za ruku někoho, kdo nám rozumí.
- ✓ Malá procházka může učinit velké zázraky.
- ✓ Pod „maskou“ každého se skrývá někdo, kdo potřebuje být oceněn a milován.
- ✓ Každý koho potkáš, si zaslouží být pozdraven s úsměvem.
- ✓ Nikdo není dokonalý.
- ✓ Nemohu si vybrat, jak se cítím, ale mohu si vybrat, co s tím udělám.

Září

„Ve školce se vítáme, kufr tajemství zde otevíráme ....“

Září je tady. A s ním možná i poslední sluníčko, které si chceme ještě užít společně s našimi novými kamarády, které právě nastupují k nám, do mateřské školy.

Vítáme mezi sebou Viktorku, Anežku, Eliáška z Borov, Kačenu z Nezdic, Lukáška, Honzika a Lilianku z Vřeskovic.

Podzimní počasí nás stále láká na vycházky v okolí mateřské školy. Někdy se vydáme i na cestu delší, někdy jen tak bloumáme bez cíle a jindy jdeme s cílem úplně jasným. A to se i pak stane, že se najednou procházíme v Nezdicích a nebo v Jíně. Je třeba si podzimní počasí ještě užít a to také děláme.

Všechny nové dětičky jsou moc šikovné a odvážné. Odloučení od rodičů zvládají naprosto skvěle. Sice sem tam nějaká ta slzička ukápně, bez toho by to snad ani nešlo, ale není jich zas tak mnoho. Možná, tedy spíše určitě, na tom jsou hůře maminky, které každé ráno postávají u okna a očkem pokukují, zda-li ta jejich ratolest ještě pláče.

Maminky, nebojte se. Vždycky pláčeme opravdu jen malou chvíli. Paní učitelky Vám říkají pravdu. Je to jen malilinkatá chvílička, přesně tak dlouhá, jako je ta chvíle, kdy se za Vámi zavřou dveře a vy odcházíte směrem k vrátkům u mateřské školy. Pak se již spoléháme jen sami na sebe. Zvládáme to obstojně. A když je nám přece jen trochu smutno, přitulíme se k paní učitelce a už je zas dobře.

V mateřské škole si budeme hrát, zpívat, číst pohádky, učit se básničky a jiné nové věci. A také se naučíme tomu, že „kdo si počká, ten se dočká.“ Tak jakýpak dlouhý stesk, když víme, že si nás ty naše maminky či tatínkové odpoledne nebo „po o“ (po obědě) vyzvednou. A proto se můžeme společně s kamarády zapojit do dění na koberci. Ale co to vidíme?

Ve třídě je právě uprostřed koberce připravený velký starý kufr. Vypadá, že opravdu hodně pamatuje. Všichni si sedáme kolem dokola a posloucháme příběh, který nám Zuzka vypráví. Jela prý takhle jednou ke své tetě do Lužan a sousedka právě vyklízela nějaké staré věci. Mimo jiné chtěla vyhodit i starý kufr. Ptala se Zuzky, jestli ho nechce, že ona sama neví co s ním. Má ho prý po své mamince. Maminka jí kdysi říkala, že je kufr kouzelný. Ale ona je už dospělá a na kouzla nevěří.

Kufr byl odřený, zaprášený a opravdu tajemný. A co když je opravdu kouzelný? Nebyla by potom škoda, aby skončil v nějakém kontejneru? Ani nápad, Zuzka jej proto přiváží k nám do školky a uvidíme, co se bude dít.

Máme dobrý „nápad, který nás teď právě napadl“. Co takhle si vyzkoušet, zda-li kouzlo starého kufru stále ještě funguje? A protože my na kouzla věříme, stejně jako Zuzka, Blanka, Klárka i Libuška, proto do toho půjdeme.

Ano, je to tak, v naší školce věříme na kouzla a hezké věci. A také víme, že když si budeme něco hezkého přát, že se nám to splní.

Jak jste na tom vy? Také něčemu takovému věříte? Věříte, že když si budete přát něco hezkého, že Vám to může do života vstoupit? Věřte nebo nevěřte, ale je to opravdu tak. Na co jen pomyslíte, vzápětí nebo za malou či delší chvílku se může proměnit ve skutečnost. Je opravdu zapotřebí myslet na hezké věci. Protože stačí opravdu jen pomyslet, poslat a věci se zkrátka dějí.

A v naší školce si budeme společně přát jen ty hezké věci. A věříme, že se nám budou dít. Samozřejmě tomu budeme napomáhat. Nejenom myšlenkami, ale i chováním jednoho k druhému. V té naší skvělé partě dokážeme mnoho. A věřte, že kufr nám v tom také hodně pomáhá. Možná právě proto, že je asi opravdu kouzelný. Den co den skrývá nová překvapení, tajemství a kouzla. A tak prý to bude celý rok.

„Ti, kteří nevěří v kouzla, je nikdy neuvidí.“

Říjen

„Jaké jsou změny podzimní, to nám náš kufr napoví ....“

Začíná měsíc říjen, přicházejí změny podzimní. Listí na stromech pomalu žloutne a celá příroda ztrácí zelené barvy. Na místo toho se ale objevují barvy jiné. Možná ještě krásnější. Červené, hnědé, zlaté. A všechny září kolem nás. Dozrávají podzimní plody. Všichni si společně v naší školce tento čas pěkně užíváme. Těšíme se na každoroční dýňování, které nesmí chybět. I letos do vydlabané a očištěné dýně umístíme svíčku, která zdobí vchod do naší školky.

Další prima tvoření si užíváme s bramborou Barborou, která se dokutálela do naší mateřské školy. A toto hraní s bramborou Barborou si opravdu velice užíváme. Navlékáme brambory na šňůrku, vyrábíme z brambory Barbory i „Podzimníčky“ a další a další hezké podzimní věci.

Jó prostě je to tak .....

Brambora Barbora

*Brambora Brambora kutálí se ze dvora,
kutálí se na náves, z dálky na ní štěká pes.*

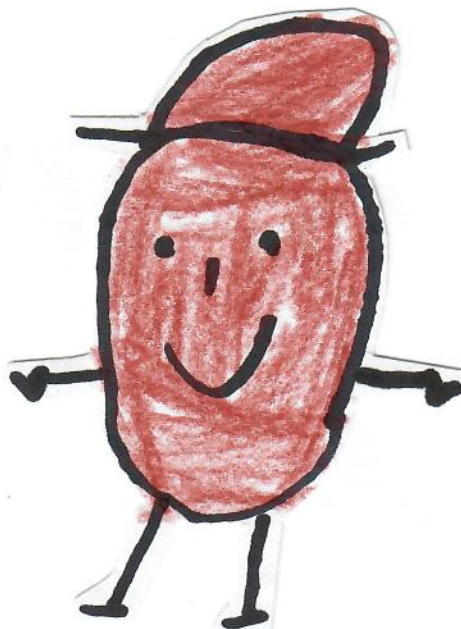
*Brambora Barbora kutálí se ze dvora,
kutálí se k potoku, musím přidat do kroku*

*Brambora Barbora kutálí se ze dvora,
kutálí se až k řece, měla zůstat pece.*

*Brambora Barbora kutálí se ze dvora,
přeskočila závoru, kutálí se na horu.*

*Brambora Barbora kutálí se ze dvora,
půjde asi do kaše, až zdolá Krkonoše.*

Kuli kuli, kuli, kuli, kuli, kuli brambora.

Při vycházkách po okolí sbíráme barevné listy a ve školce potom zkoušíme jejich otisky na velké čtvrtky. A díky této výtvarné činnosti máme potom velké desky na naše obrázky, které budeme během roku vytvářet a v těchto deskách střádat..

V tomto období také nezapomínáme na zvířátka v lese a pravidelně nosíme naplněné tašky a krabice ke krmelci za řekou. Připravuje zvířátkům usušené pečivo, mrkev, jablka, zrní a kukuřici, prostě takové menší zásoby na zimu. Nebo před zimou?

Škoda jen, že nemůžeme pozorovat, jak zvířátkům chutná. Je to „divnota“. Stále nám nejde na rozum, proč nikdy nepřijdou zvířátka hned, když dobrotu přineseme. Proč? Vždyť jsme tam my? Že by to bylo tím, že jsme hlučnější a bojí se nás? Kdopak ví. Důležité je, že všechno sbaští.

***„Podzim nám ukazuje,
jak nádherné je nechat věci plynout.***

Listopad

„Otvíráme kufr i pro tebe, je v něm vesmír, hvězdy i celé nebe ....“

Vesmír, hvězdy, nebe ..... a v měsíci listopadu i dušičky. Tajemné období přichází. Je tady. Bohužel i s vládními opatřeními, které nás tento rok začaly trochu trápit (díky nemoci Covid 19), Skončily akce, které jsme si rok co rok parádně užívali. Například takový lampiónový průvod, kdy chodíme po vesnici, začínáme svítit Ježíškovi na cestu a posíláme svá přání do nebe, se nemohl vůbec uskutečnit.

Alespoň sami si tedy do školky přinášíme světýlka v podobě svíček. Rozsvěcujeme je v naší mateřské škole a společně vzpomínáme na ty, kteří s námi již nemohou být. Svíčky nosíme ven na parapet, aby Ježíšek věděl, kam má donést v prosinci vánoční dárečky.

Prosinec

„Každý z nás už jistě ví, jaká jsou v kufru andělská tajemství. ....“

Měsíc prosinec právě začíná a s ním již dávno, ruku v ruce, pokračuje období adventu. V naší školce je advent již v plném proudu. Zdobíme stromeček, protože jsme byli Ježíškem požádáni, jestli bychom mu trochu pomohli. Má toho letos opravdu hodně. Zdobíme si třídu vánoční výzdobou, sněhovými vločkami, obrázky a dalšími věcmi. To vše proto, aby se Ježíškovi u nás líbilo.

A výzdoba pokračuje. Nejen uvnitř, ale i venku. Zdobíme i venkovní prostory před vstupem do mateřské školy. Klárka, protože je největší, omotává girlandu kolem okapové roury a věší na ní ozdoby a světýlka. Nejen proto, že budou brzy Vánoce, ale hlavně proto, aby opravdu Ježíšek našel cestu k nám.

Vše je hotovo, přichystáno a nyní čekáme návštěvu z pekla. A je to tady. V dopoledních hodinách opravdu návštěva přichází. Návštěva nebeská, ale i pekelná. Mikuláš, čert a letos mají dokonce posilu. Přichází samotný andílek. Mikuláše a čerta všichni známe, ale na andílka se nemůžeme vynadávat, jak je krásný. Každý z nás si pro ně připravuje básničku či písničku, pak honem, honem slíbit čertovi, nějaké to polepšení a rychlým úprkem zpátky na židličku. Není to opravdu nic příjemného, stát vedle čerta. A co si budeme povídat, každý z nás někdy trochu zlobí. No ne? Tak je proč se bát. Ufff, ještěže už je po všem. Máme to pro letošek za sebou.

Nyní si již při zpěvu a poslechu vánočních písniček a koled připravujeme přáníčka pro rodiče a sponzory naší mateřské školy. Užíváme si krásnou vánoční atmosféru, pohodu a klid. A opravdu už jen čekáme na dopis od Ježíška. Dozvíme se, kdy přiletí do naší školky. A co slíbil, také splnil. Přiletěl. A spolu s ním i velká hromada dárečků.

**„Ten, kdo nemá Vánoce v srdci,
je nikdy nenajde ani pod stromečkem.“**

Leden

„Nový rok tu nyní máme a starý do kufru zavíráme ....“

NOVÝ rok 2021, NOVÉ nápady, NOVÉ naladění, NOVÁ radost, NOVÁ láska, prostě v NOVÉM roce, je opravdu vše NOVÉ.

A to staré je pryč. Je pryč smutek, bolest, nemoci, špatná nálada. Nebo alespoň všechno to ošklivé by mělo odejít se starým rokem. S rokem 2020. Vše nepříjemné co nás potkalo, vše bolestné, smutné.

Nový rok je jako čistý, nepopsaný list papíru a je jen na nás, jaká bude první věta, která na ten náš nový list přibude.

Máme ještě chvilinku času zbavit se všeho, na co jsme možná přece jen zapomněli. Proto nemeškáme a na kousky papíru, stejně jako v předcházejících letech, píšeme vše ošklivé. A právě vše to ošklivé, co již nechceme a čeho se chceme zbavit, potom spálíme ve starém hrnci. Klárka nám k tomuto účelu zapůjčuje každým rokem vždy hrnec po své babičce.

Rovněž i rodiče měli letos možnost napsat si na papír bolístky, které je trápí a kterých by se chtěli zbavit. A věřte nebo ne, našlo se několik rodičů, kteří svoji bolístku poslali na lístečku k nám do školky a my jí společně s těmi našimi bolístkami spálili. Doufáme, že se vše povedlo a bude opravdu tak, jak má být.

A protože začíná padat sníh, věříme, že opravdu bude vše kolem nás čisté a krásné, jako je to nyní venku. Společně si sníh, radost a vše hezké v roce 2021 užijeme a splní se nám naše tajná přání a sny.

Přání se opravdu plní. Věřte tomu. Není to tak dávno, co si každý z nás přál před příchodem Ježíška svá tajná přání. Každý z nás své přání pošeptal kouzelnému oříšku. Potom už to chce jen trpělivost a důvěru v to, že přání, které se kouzelnému oříšku pošeptá, se splní. Tak mnozí z nás ještě čekají. Někomu se přání ale již začínají plnit.

Jedno přání bude za chvíli splněno. Klárka kouzelnému oříšku před Vánoci šeptala, že by si přála nový domeček a miminko. Vše zatím vychází. Sice to možná bude splněno v jiném pořadí, ale to na věci vůbec nic nemění.

**„Před námi jsou mnohem lepší věci než ty,
které jsme nechali za sebou.“**

Únor

„Měsíc únor všichni známe, v kufru nápady na karneval máme....“

„Začal měsíc únor a všichni se společně těšíme na karneval. Konečně začíná mrznout. Dokonce stále padá sníh, kterého jsme si v posledních letech moc neužili. Ve školce nás navštěvuje zmrzlý král, zkoumáme vlastnosti vody. Děláme s ní pokusy. Užíváme si ledu, sněhu, stavíme sněhuláky, iglu, trefujeme se sněhovými koulemi do kmenu stromů.

Máme toho naplánováno mnohem víc, ale bohužel pro šířící se nemoc Covid 19 vše dopadne úplně jinak. I když se moc snažíme opatrovat a vyhánět nemoci ze školky, přesto k nám se Covid 19 také dostává. A vše je rázem jinak.

Jako první přichází zhruba v polovině měsíce navštívit Zuzku, potom Blanku a nakonec Libušku. Mateřská škola musí být uzavřena. Zdravá zůstává jen Klárka a ta by opravdu zastoupit všechny ostatní zaměstnance nedokázala. Přestože je to holka šikovná. Na druhou stranu jsme všichni moc rádi, že právě jí se tato nemoc vyhnula. Čeká přece miminko, musí se opatrovat více, než kdy jindy.

Z důvodu nařízení vlády se od 28. února 2021 uzavírají všechny školky, protože Covid je tady stále více a více a šíří se celkem velkou rychlostí.

Březen

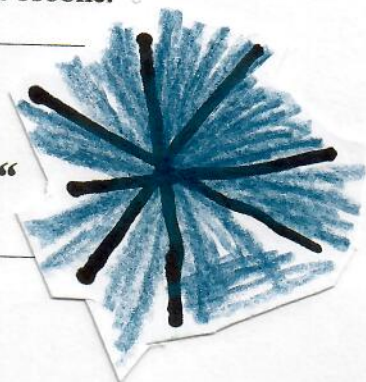
„Náš kufr nyní otevíráme, o květinách a jarním sluníčku si povídáme....“

Kufr sice otevíráme, ale bohužel ne ve školce. Nouzový stav stále trvá. A protože vzdělávání v posledním ročníku mateřské školy je povinné, pro nás, paní učitelky je také povinností připravit předškolákům práci, díky které budeme vzorně plnit Rámcově vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. A protože se paní učitelky snaží zpříjemnit dětem a vlastně i rodičům neplánovaný pobyt doma, vymýšlejí různé motivace, aby to nás, předškoláky a možná i menší děti bavilo.

Učíme se básničky, písničky, vyrábíme různé věci, tentokrát však za přítomnosti rodičů nebo prarodičů. Posíláme si videa, emaily, voláme si, jsme neustále ve spojení. Paní učitelky jsou moc rády, když se do práce zapojujeme i my, nejmenší děti. A když jim někdy, jen tak, z maminy či taťkovo vypůjčeného telefonu zavoláme, to byste koukali, jakou mají radost. Posíláme nazpět úkoly, které dostáváme na každý týden. Pro všechny je to takové vzájemné pohlázení. Když spolu nemůžeme být, jsme si tímto alespoň trochu nablízku. Všichni to máme teď náročné. Děti, rodiče, učitelky.

Paní učitelky se prostřednictvím distanční výchovy snaží ze všech sil, aby i na dálku cítily radost v dětských očích, když je samotné nemohou v tomto období vidět osobně.

*„Začni den s úsměvem
a hledej krásu v maličkostech.“*

Duben

„Když bolavé je na jaře tělo, doktorský kufr by to asi chtělo...“

Jak příznačný název našeho měsíce v Třídním vzdělávacím programu. Covid stále řadí. Vypadá, že situace je přece jen ale o trochu lepší. Bohužel se dozvídáme, že paní učitelka Klárka již do konce školního roku nenastoupí. Samozřejmě to všichni chápeme. V těchto dnech nemoc běhá všude kolem, a Klárka musí chránit nejen sebe, ale je již zodpovědná i za svého Vojtíška, kterého nosí v bříšku. Všechny nás samozřejmě moc mrzí, že tu Klárka nebude s námi. Mrzí to děti a mrzí to i nás. A to nejen proto, že Klárka je skvělá parťačka. Uznejte sami, kdo nám nyní bude vylepšovat věkový průměr? Bylo vždy příjemné, když se v průběhu roku při vyplňování různých výkazů ukázalo číslo nižší, než to, které vidíme ve svých občanských průkazech. Otázkou zůstává, zda se vždy líbí číslo i Klárce :-) :-) :-)

Maxík nám nedávno řekl, že Klárka je mladá, Libuška, Zuzka a Blanka jsou už starý. A víte jak prý se to pozná? No jednoduše přece. Starý lidi jsou už zavlněný :-) :-) :-) Budiž nám útěchou, že zavlněný budete jednou i vy. A budete se tomu smát stejně jako my. Legrace přece musí být.

Samozřejmě Klárce to štěstí, které ji potkalo, moc přejeme a věříme, že za námi bude chodit na návštěvy i s kočárkem. Třeba se nám poštěstí a Vojtíška si sami povozíme. Nyní to je už jen na Blance a Zuzce. Budou pracovat ve třídě do konce školního roku za tři. Ale určitě to zvládnou.

První polovina dubna ještě stále patří distanční výchově. Ve druhé polovině se v mateřské škole scházíme s předškoláky a s dětmi, jejichž rodiče pracují v IZS. Poslední týden se k nám přidávají i ostatní dětičky. A protože se všichni moc těšíme a radujeme ze shledání, paní učitelky napadl nápad.

Připravily nám „Čarodějnickou stezku.“ Začínala v Borovech u mateřské školy a cestou, všude po stromech, keřích a sloupech byly rozvěšeny obrázky čarodějnic a čarodějů, které nás provázeli až do Nezdic. Tam jsme se u jedné z čarodějnic naobědvali a vraceli se po jiné, stejně značené cestě zpět do Borov, kde na nás čekala řádná čarodějnická odměna. Pamětní list, fotografie čarodějnic a čarodějů a plyšák, kterého jsme si mohli sami vytáhnout z pytle. Obrázky čarodějnic a čarodějů si neseme též na památku domů.

Na čarodějnickou stezku byli přihlášení tito čarodějové a čarodějnice:
Amálie, Čtyřočko, Zmrzlinka, Felicie, Velža, Čáryfuk, Plamínek, Bezzubka, Barbucha, Luky, Siminka, Fildouš, Amálka z Borov, Romandůra, Modromír, Myšička, Ježdědek, Dinočár, Belza, Mejvis, Malej Komárek, Bíba, Malinkatá Čarodějnice, Řachy, Ježimůra, Daník čaroděj, Brandys ze šumavských hvozdů (čtete Brendys).

Přibližný věk čarodějů a čarodějnic byl od 4 do 2186 roků. Rovněž počet zubů se u každého velmi lišil. Někdo měl zuby ve dvou řadách, někdo v počtu 39, jiný měl zubů plný čarodějnický úsměv, někdo měl minus tři chybějící, jiní měli chrup umělý, občas někde zapomenutý a byli i tací, kteří svůj chrup již vůbec neřeší.

Co se týká očí, počítání bylo také velmi zajímavé. Počet 2, 4, někdy 2+2, 10, 2+2 brýlové, 2 normální + 1 schované. Uznejte sami, s takovými očima možná vidí čarodějnice a čarodějové až za roh. Délka nosu se dle měření taktéž rozcházela. 1, 3, 5, nebo 13 cm, některý čaroděj měl bambulku, některá čarodějnice měla nos do oblouku. Dokonce se srazu zúčastnil jeden čaroděj, který měl nos dlouhý 17 frků.

Výška přihlášených účastníků byla tak akorát, někdy malá, někdy velká, jindy až do nebe, prostě jak kdy.

Pas měli čarodějnice a čarodějové vosí, útlý, úzký, někdy nebyl vidět, jindy byl kolem dokola. Co se týká prsou někdo je ještě neměl, někomu stačila, někdo je měl do dlaní a někdo jak pro koho. Boky byly velké, kulaté, akorát, do stran, rozšířené, třesousí se, jen tak na vrtění a některá čarodějnice je měla umístěné mezi rameny a koleny.

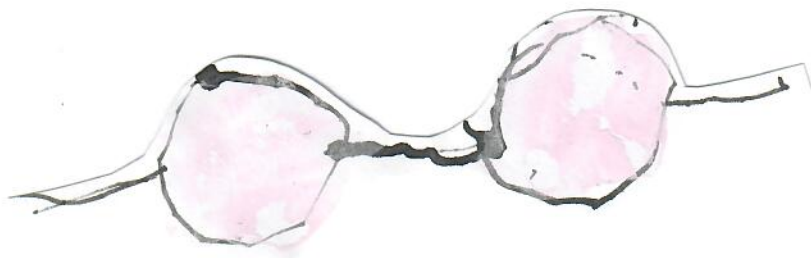
Umělé končetiny se již také nacházely u některých účastníků. Přece jen, věk je věk. Někdo měl pilinové vlasy, umělé drápy, jednu polonohu, osm kusů chapadel, čtyři hrabalky šmátralky, dvě protejzny omejnzy, jedna čarodějnice měla dokonce dvakrát vybočený ukazovák. U jednoho z čarodějů byla objednána na stezku umělá končetina křivule hnátová, ale bohužel zatím stále ještě neodrazila.

Jedna z otázek na přihlášce ke sletu byla „*Kdy se naposledy čarodějové a čarodějnice koupali?*“ Odpovědi byly taktéž různé. Někdo se koupal naposled na podzim, jiný po havárii při přistání, někdo jako miminko, další z donucení. Byli i tací, kteří se koupali jen na Ježíška nebo když jim smrděly nohy, když měli narozeniny, když spadli omylem do vody. Koupali se aby voněli, někdy o víkendu, jindy omylem, když se prolomila lávka přes řeku, někdo se myl až při mírném zápachu, jiný když byl zablácený nebo když zasmrádl. Jeden čaroděj se dokonce koupal až když byl na svatbě bludičky. A jeho kamarád se už koupat nemůže, nevejde se do vany.

Čaroděj ze spřátelených zemí se koupal minulé století při audienci Ferdinanda, kolega to ani nespočítal, prý už je to opravdu doba. Byl tu i čaroděj, který se koupal při posledních povodních, když povolila hráz, další před padesáti lety nebo za trest, či před svatbou své sestry. Stezky se zúčastnila i jedna čistotná čarodějnice. Koupala se každý den a krásně voněla. Další měla nemoc HOSIP, takže nevěděla nic a dokonce tu byl jeden čaroděj, který se koupal naposledy na svatého Marka Léta Páně 1821.

A co teprve když pak všichni zasedli ke svátečně prostřenému stolu. Jako lahodný nápoj nemohl chybět mix vilích křidélek, octový džus, šťáva z pampelišek, smradlavá voda, čaj z hadích ocásků, a netopýřích paciček, lektvar z malin ríznutý jehličím, močůvka, kocouří krev, žabí hlen a mošt z ropuchy, ohnivá voda z mokřin u starého dubu, rozemletá kopyta naložená v octě kakao se žabím výstřikem a šakalí dech..

Co se týká svátečního menu byly přichystány králičí uši v kečupu, obalované hadí maso s kaší z muchomůrek, chipsy z netopýřů, myší ocásky, žabí hovínka, netopýří pacičky, gumoví pavouci, různé omáčky z hadích ocásků a očí. Myší ocásky naložené v kečupu rovněž na dálku voněly, jedli se i kameny, sliz, buchtý z havraního peří sypané cukrem, dinosaurí maso a hadí špagety zalité myší omáčkou. Velké oblíbené se těšili i smažení netopýři, ropuší omáčka s myší na pivo. Jako přílohu volili většinou knedlíky z popela a maso z bláta, prostě humus vyhrával.

Květen

„Velký den maminek máme, dárečky pro ně do kufru dáme ....“

„Máme Vás rádi mámy tátové, máme Vás rádi právě takové,
i když se dopouštíte chybiček, co na tom, to je úděl všech lidiček.
Máme Vás rádi mámy tátové, máme Vás rádi právě takové,
víme to od dědy a babičky, že jsme Váš obrázek věrný celičký.“

Jenže bohužel už druhým rokem nám vládní opatření nedopřávají být společně s Vámi v kulturním domě. Na besídce, na které oslavujeme Váš svátek a na kterou se vždy těšíme.

Tak si o vás tady alespoň se Zuzkou a Blankou povídáme, nosíme do mateřské školy Vaše fotografie, abychom Vás tady měli. Všechny maminky slaví v tomto měsíci svůj svátek. A protože si o Vás a o rodině jako takové povídáme, zjišťujeme spoustu důležitých věcí.

Tak třeba že:

- děti se nerodí jen po svatbě
- některá maminka může mít dvě příjmení
- můžeme mít sourozence, který bydlí jinde
- víme, kdo je babička, dědeček, teta, strejda, sestřenice, bratranec, synovec a neteř
- ne všichni rodiče měli svatbu
- někdy se stane, že může být syn nebo dcera na svatbě svých rodičů
- je prima, když se máme doma rádi
- někdy s námi bydlí prarodiče a někdy ne
- někdo má i prababičku a pradědečka
- někteří sourozenci mohou být již dospělí
- i naši rodiče mohou mít sourozence

A kdybyste to náhodou nevěděli, maminy jsou stále mladé a stále krásné !

V tomto měsíci si rovněž povídáme o povoláních svých rodičů. Ale nejen o jejich povoláních. Dozvídáme se o profesích, které již dnes ani nejsou vidět. Víme, kdo to byl sedlák, selka, kamnář, pecař. Některé povolání si můžeme i ve třídě na vlastní kůži vyzkoušet.

Takový zedník Cihlička to nemá vůbec jednoduché. Než postaví dům, musí vzít každou cihlu do ruky a dělat vše pořádně, protože přece jen to chvíli trvá, než je hotový. Kadeřnice Kudrlinka stojí také celý den na novou a krásní lidem vlasy. O švadlence Madlence ani nemluvě. Ta než ušila všechny sukně, šaty a přišila knoflíky, to také nějakou dobu trvalo. Mezitím co švadlenka šila, řezník Krkovička plnil tlačanky a jitrnice, kuchařiček Toniček všem připravoval dobré pizzy a pekaříček Rohlíček upekl makové rohlíky a muffiny. Pokud se stalo a začala bolet někoho při práci hlava, přispěchal doktor Bolíto a ihned všechny ošetřil. Nemají to ti pracující lidé vůbec jednoduché. Co říkáte?

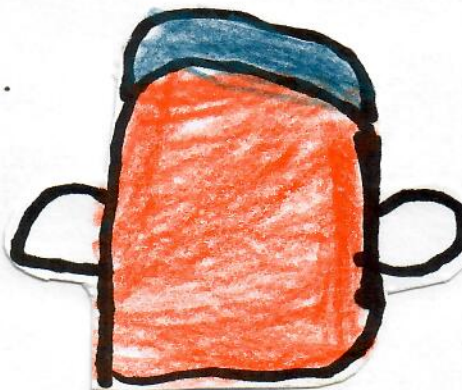

Co se týká písniček, zjišťujeme, že o povoláních je jich napsána spousta. Také celou řadu písni si zpíváme. Nejvíc, ale úplně nejvíc, nás bavila písnička, kterou nám zazpívala Zuzka s Blankou. Musíme se zeptat maminek, jestli ji také znají. Ta se nám líbila tak moc, že byla zpívána den co den.

Tak schválně .... znáte ji také? My se naučili dvě sloky ...

Šel dráteník po ulici

*Šel dráteník po ulici, bajo, selka na něj volala,
aby jí šel zadrátovat, hrnec s dvouma uchama.*

On jí na to odpověděl, bajo, že má na to slabej drát, že jde za ním jeho kamarád, ten že ho má akorát,

***„Být maminkou na plný úvazek
je jednou z nejlépe placených prací,
protože odměnou je čistá láska.“***

Červen

„Poslední sbohem předškolákům dáme, kufr i školku na léto zamykáme....“

A je to tady, nastává měsíc červen. Letošní počasí zatím léto ale moc nepřipomíná. Je stále chladno a prší.

1. června oslavujeme Mezinárodní den dětí, náš svátek. Oslava probíhá na zahradě mateřské školy s divadélkem Řimbaba. Oslava MDD pokračuje ještě v sobotu 12. června se stejným divadélkem opět na naší školní zahradě. Počasí se naštěstí umoudří a začíná být pěkné teplo.

Máme naplánovaný výlet. Vybíráme zámeckou zahradu v Blatné, kde je možné nakrmit daňky a chodit mezi nimi. Lákají nás i bizoni v Prášilech, možná máme i další tipy na výlet. Ale po zjištění cen autobusu je změna plánu. Je třeba výlet o trochu přiblížit. Hurá, vymyšleno. Pojedeme na rozhlednu Bolfánek do Chudenic a společně si jej užijeme. Aneb „za málo peněz, hodně muziky.“

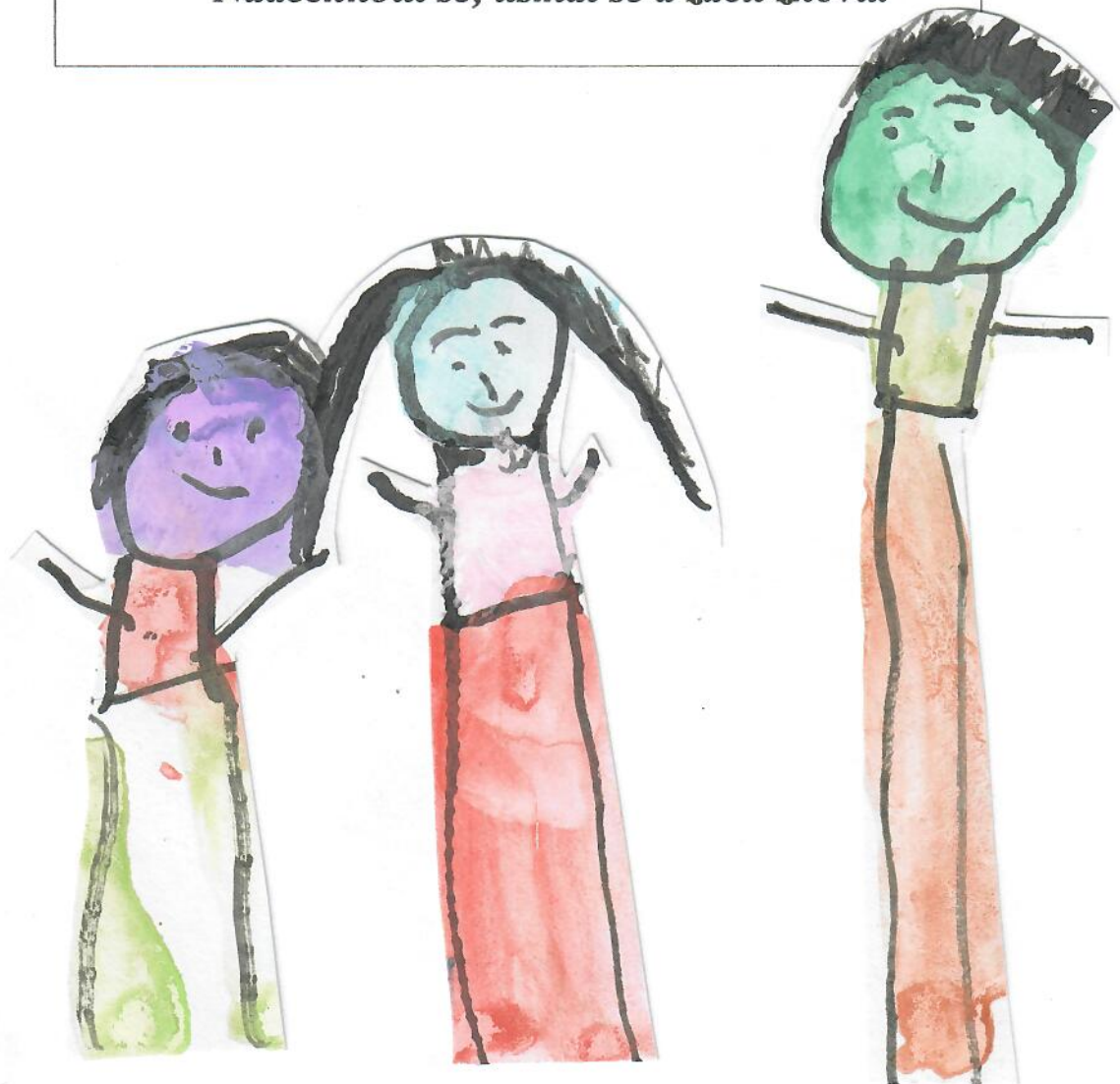
24. června proběhne v mateřské škole „Svatojánská noc“. Noc plná kouzel a magie. Noc, kdy budeme všichni spát v naší školce. Rodiče nám pomohou připravit na tento den kostým broučka. V kostýmu se projdeme po vsi, po návratu si opečeme buřtíky a po splnění svatojánských úkolů a hygieně ulehne na koberec ve třídě. Když kouzelná noc, tak také trochu kouzelné spaní. Ano, na zemi, ve spacáku. Po přečtení pohádky si popřejeme dobrou noc, chytne si svého plyšáka a kdo ví, možná že po probuzení na nás bude čekat i nějaká ta svatojánská odměna.

Poslední červnový den, tedy 30. června je den našich předškoláků, ze kterých se odpoledne stanou již školáci. Filípek, Míša, Ládík, Valentýnka, Anička, Vašík, Daník, Vojtíšek a Tomášek. Ti všichni nás v letošním školním roce opustí. Po slavnostním slibu všechny popasujeme do stavu školáckého, předáme šerpu, dárky pro školáky a vysvědčení. Taktéž od nás dostanou vzpomínkovou knihu, ve které, až budou větší, si mohou listovat a vzpomínat. Možná si i jako starší vzpomenou na zážitky, které prožili společně s námi v naší mateřské škole. Pokud počasí dovolí, rozloučíme se s letošním školním rokem se všemi u táboráku, při opékání buřtíků. S dětmi i s jejich rodiči.

Na závěr našim malým předškoláčkům zbývá popřát hezké prázdniny a dovolenou a našim školákům hezký start do 1. třídy. Přejeme Vám i sobě, aby další rok fungoval normálně, se vším všudy. Prostě tak, jak by měl fungovat.

Se spoustou dětí se ale ještě budeme potkávat do poloviny měsíce července, kdy bude naše mateřská škola v provozu.

*„Každý den je nový začátek.
Nadechnout se, usmát se a začít znovu.“*

Slzy, objetí, rozloučení. Každý rok stejná písnička. A my nebudeme nic schovávat. Ve školce jsme se během roku naučili, jak je důležité umět vyjádřit svoje pocity. Nestydět se umět říci taková slova jako například „mám tě rád(a)“, „promiň“, „odpusť mi to“, „je mi to moc líto“...

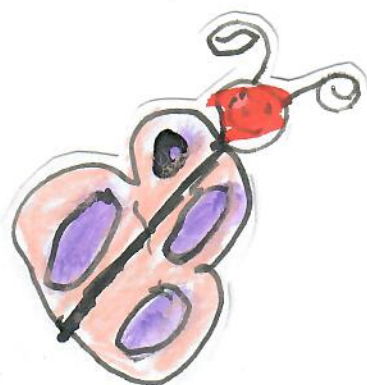
Ano, učili jsme se to všichni . Víme totiž, jak je důležité umět své pocity vyjádřit. Druhý přece neví, jak se cítím já, dokud mu to sám neřeknu. Tohle všechno je moc důležité. Opravdu důležité. Chceme, abychom si to pamatovali, až porosteme.

Nestyďme se za své pocity, vzhůru do toho. Ty slzy nyní pouštíme, protože nám opět odchází naši kamarádi. Kamarádi, které jsme měli opravdu rádi a víme, že se nám bude moc stýskat. Je to tak. Byli a jste moc prima. Nikdy na Vás nezapomeneme a doufáme, že i vy si na nás všechny někdy vzpomenete.

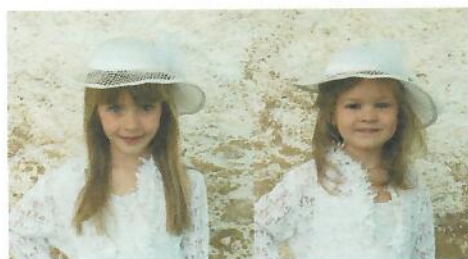
Pokud ano, budeme rádi a pokud ne, nic se neděje, vše je vždy tak, jak má být. Ale my stejně víme, že nějaký ten náš otisk Vám v srdíčku zůstane. Protože jsme spolu prožili všichni dohromady fantastické léta.

„Žij každým okamžikem, směj se a miluj každou chvíli.“

Letošní školní rok se loučíme s těmito předškoláky:

Filípek Klenc
Míša Toman
Ládík Lehocký
Valentýnka Štichová
Anička Písařová
Vašík Kubík
Daník Lohr
Vojtíšek Brand
Tomášek Kadlec

***„Správně vidíme jen srdcem.
Co je důležité, je očím neviditelné.“***

Pár slov závěrem .....

Konec roku je, dá se říci, stále stejný. Končí provoz mateřské školy, loučíme se s předškoláky, kteří začnou v září chodit do základní školy. Léto je již v plném proudu.

Ale přece jen, letošní rok byl díky Covidu trochu jiný. Covid nás obral o čas, který jsme mohli strávit spolu a společně si užívat hezké chvíle. Na druhou stranu jsme měli vlastně štěstí, protože tohle všechno si můžeme ještě vynahradit.

Covid ale bohužel někomu z nás vzal i lidičky, kteří nám byli blízcí a čas strávený s ním bohužel nedopadl v jejich prospěch. Proto si prosím vážme každého dne, který můžeme ve zdraví prožít, vážme si toho, že můžeme být spolu, že máme jeden druhého. Mějme se rádi, buďme na sebe hodní. Přestaňme řešit malichernosti. Jsou důležitější věci.

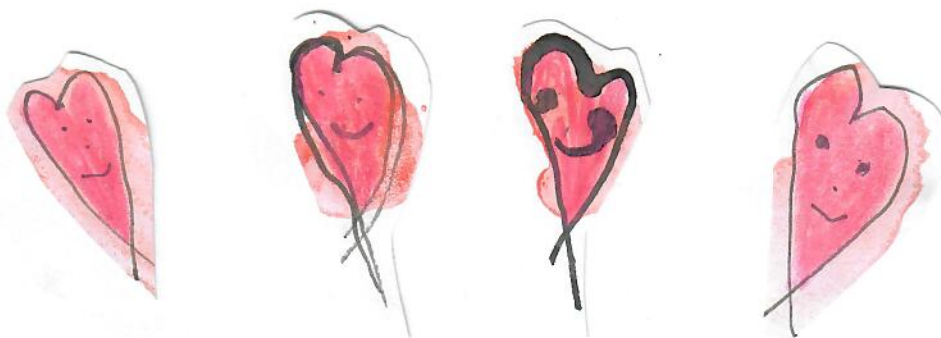
Zároveň ale nepodceňujeme tuto nemoc, zůstává tu již s námi. Vážme si toho, že se nám vyhnula a nebo jsme nad ní zvítězili. Věřte, když udeří trochu více, opravdu to není žádná malá „chřipička“, jak od mnohých slycháváte.

Samozřejmě víme, že Vám nebylo vždy bylo příjemné, když jsme Vás upozorňovali, že nemáte roušku či respirátor. Na jednu stranu jsme se jen snažili dodržovat opatření, která byla nařízená a na stranu druhou jsme s nemocí přišli do styku. A víme. Dodržujme proto opatření, i když se nám někdy nezdají a nelíbí, chraňme sebe i druhé. Nyní už to vidíme růžověji, nemoc je na ústupu a věříme, že již brzy ty „náhubky“, jak tomu říkáme s dětmi, brzy odložíme.

A nezapomeňte, užívejte života, žijte každý den, usmívejte se a mějte se rádi.

Zuzana Mastná

***„Dělej víc toho, co ti dělá radost,
na konci života budeš litovat toho, co jsi nezažil.“***

Úsměv

Byl jednou jeden úsměv, který si vykračoval po světě. Byl to úsměv srdečný, veselý a plný citu. Byl tak šťastný, jak jen úsměv může být, a občas si pohvizdoval. Jednoho dne přišel do městečka, kde viděl zvláštní neklid u obyvatel, a to se projevovalo i v dopravě. Čekal spořádaně na zelenou, když tu se srazila dvě auta. Zastavila se skřípěním na okraji silnice, dvířka se otevřela a z prvního auta vyskočil muž s divoce nasupeným výrazem ve tváři. Úsměv se mu bleskově přilepil na rty a ozářil mu tvář ochotným a přátelským světlem. Nazlobená paní, která vylézala z druhého auta se zařátými pěstmi, zůstala překvapeně a udiveně stát.

Pak se také usmála. „Promiňte, prosím, je to moje chyba,“ řekla hned. „To se stane! Jen klid...“ odpověděl muž. „Dáme si společně kávu?“ Úsměv pokračoval v cestě. Rozesmál úředníci na poště a celá fronta čekajících lidí si začala povídat. Prošel přes tvář učitele a studenti začali zase dávat pozor. Zastavil se na tváři lékaře na poliklinice a nemocní se cítili lépe. Pak přišla řada na úředníka na magistrátu, na pokladní v supermarketu, na manžela, který se vracel domů z práce, a na dva kluky, mezi nimiž vládlo odjakživa bojové napětí...

Večer se dal úsměv znovu na cestu. Byl trochu unavený, ale městečko bylo o něco šťastnější.

„Každý, koho potkáš, zná něco, co ty neznáš.“

Tahle věta mi pokaždé připomene, že jsme vlastně obklopeni učiteli.

Naši milí čtenáři .....

Pokud jsme dočetli časopis až k těmto řádkům, tak věřte, že se blíží pomalu ale jistě konec „Sluníčka v naší školce“.

Děkujeme Vám, že jste vydrželi až do konce. Možná Vás časopis pobavil, možná zastavil a dovedl k zamyšlení nad životem.

Ať tak, či onak, děkujeme . Děkujeme Vám opravdu ze srdce, protože stejně jako Vám dělá radost číst si náš časopis, stejnou radost udělá nám, když víme, že se Vám časopis líbí, že jste jej přečetli až do konce. A nebo si prostě jen vyberete tu část, která s Vámi rezonuje.

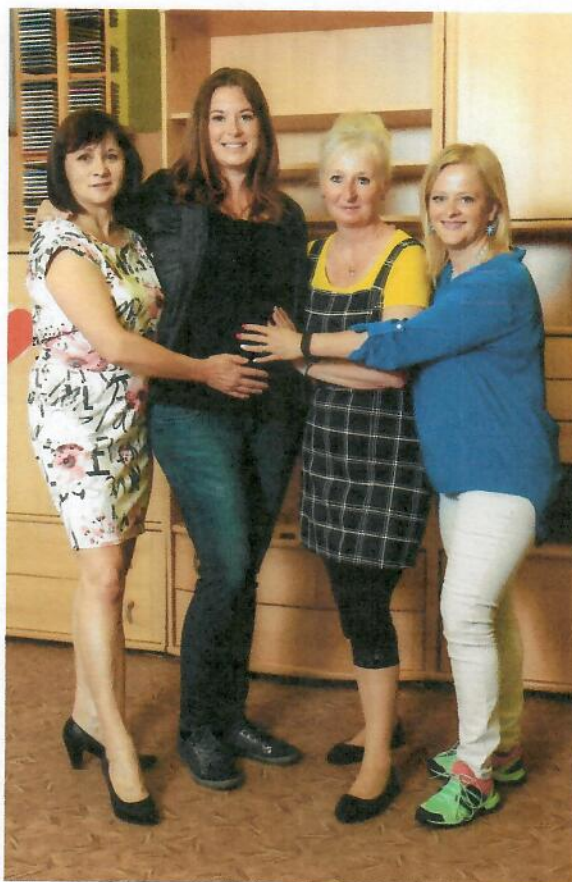
Díky, díky, díky.

Díky za to, že jste tady s námi.

Díky za to, že s námi táhnete za jeden velký provaz.

„I ten nejmenší dobrý skutek může někomu rozzářit den.“

Děti a zaměstnanci mateřské školy

A úplně na konec....

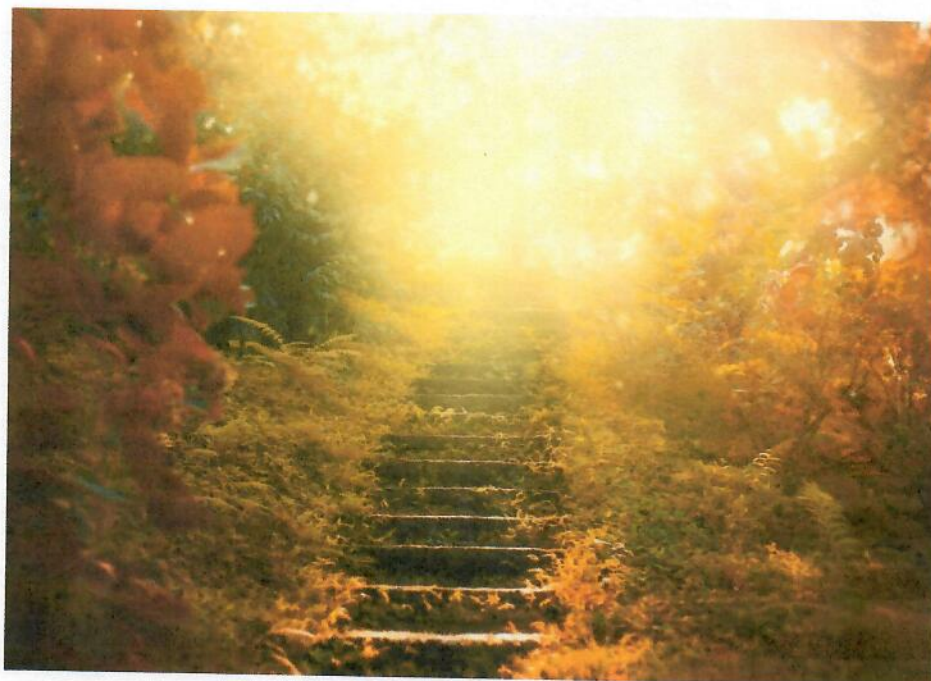
Nezapomeňte, že:

- ✓ každé ráno je nový začátek
- ✓ každý den je dar
- ✓ každý den je třeba najít si chvíli na to, co nás dělá šťastnými
- ✓ jediná věc, která nikdy nevyjde z módy je láska
- ✓ je vždy dobré být sám sebou

A hlavně ....

Zasad'te svoje sny, vytrhejte plevel a vypěstujte si šťastný život.
Takový, jaký chcete žít, takový, jaký se líbí právě Vám.
Vytvořte si život, od kterého si nebudete potřebovat odpočinout.

***„Udělejte si dnešek tak boží,
že mu včerejšek bude závidět.“***

Přehled akcí během letošního školního roku 2020/2021

4. 9. 2020

Třídní schůzka s rodiči.

25. 9. 2020

Divadelní představení v mateřské škole - „Putování za ledním medvědem.“

1. 10. 2020

Barvy podzimu v naší školce, podzimní světylka.

8. 10. 2020

Krmení zvířátek u borovské hory.

9. 10. 2020

Projekt „Zdraví dětem“ v mateřské škole - „Zdravík a zvířátka z kouzelného lesa.“

13. 10. 2020

Divadelní představení v mateřské škole - „O pejskovi Tondovi.“

22. 10. 2020

Beseda s autorkou nad knihou „O Květušce a tesaříkovi.“

27. 10. 2020

Divadelní představení „Řimbaba“ v mateřské škole - „O strašidle.“

30. 11. 2020

Divadelní představení v mateřské škole - „Vánočka.“

1. 4. - 4. 12. 2020

Čertovské a andělské dny v mateřské škole.

4. 12. 2020

Návštěva čerta, Mikuláše a anděla.

18. 12. 2020

Ježíšek v mateřské škole.

5. 1. 2021

Den se svojí hračkou.

11. 1. 2021

Pálení starého roku.

30. 4. 2021

Čarodějnická stezka lesem.

24. 5. 2021

Pěší výlet do Červeného Poříčí a zpět.

5. 5. 2021

Zápis do mateřské školy.

1. 6. 2021

Oslava MDD s hudebním programem divadélka „Řimbaba“ v mateřské škole.

11. 6. 2021

Školní výlet, Bolfánek Chudenice.

12. 6. 2021

Oslava MDD s hudebním programem divadélka „Řimbaba“ na zahradě mateřské školy.

24. 6. 2021

Svatojánská noc v mateřské škole.

30. 6. 2021

Pasování předškoláků, táborák na zakončení školního roku.

Co jsme dokázali?

- ✓ *Získat sponzorské dary na vánoční dárky pro děti (Od sponzorů a rodičů).*
- ✓ *Opravit vrata u mateřské školy (Díky panu starostovi, který to zařídil).*
- ✓ *Pořídít nové lavičky na zahradu mateřské školy*
- ✓ *Přesunout rouru na zahradu mateřské školy (Díky mužům z SDH Borovy).*

Co bychom moc chtěli?

- ✓ *Získávat i nadále sponzorské dary, ať již materiální či finanční*
- ✓ *Zvětšit prostory mateřské školy*
- ✓ *Novou příjezdovou cestu až k mateřské škole (Nový asfalt by se nám moc líbil).*
- ✓ *Pořídít nové keře na zahradu mateřské školy (Stávající již hodně pamatují).*
- ✓ *Vyhnat jiříčky z naší budovy mateřské školy (Stav zatím neměnný, asi se jim u nás líbí. Nám už se to ale nelíbí).*
- ✓ *Pořídít novou poličku do koupelny (Začíná se nám pomalu, ale jistě rozpadat).*
- ✓ *Pořídít nový stůl na pitný režim*
- ✓ *Vyměnit koberec ve třídě. (Začíná se nám trhat).*
- ✓ *Obměnit hrací koutky v mateřské škole. (Změna je někdy zapotřebí).*

Co je nutno ještě udělat?

- ✓ *Tentokrát nemáme nic nařízeno. (Máme velkou radost, že nic nemusíme, že jen chceme).*

Poděkování závěrem.....

Patří jako vždy všem mým kolegyním. Libuše, Blance a Klárce. (Řazeno podle věku. :-) :-)
Neboj Libuško, přiznávám, že jsem hned za tebou a že se vždy během roku na chvíli s věkem sejdeme).

Mít kolegyně, na které se můžete spolehnout vždy, ve všem a za jakýchkoliv okolností je darem. Děkuji Vám holky za to, že u nás to v naší školce tak máme. Možná, že takových školek je více a možná že ne. Kdo ví. Ale u nás je pohoda a klid. Když jedna z nás chybí, zastoupí ji druhá a je jedno, jestli je to učitelka a zastupuje kuchařku a nebo je to právě naopak. Nebojíme se toho. A hlavně tu panuje ochota. Ochota, bez které by to nešlo.

Letošní školní rok byl pro všechny jiný. Stejně tak tomu bylo i u nás v mateřské škole. Pro některé z nás byl ten rok těžší a smutnější než jakýkoliv jiný rok. Někdy se věci stanou jinak, než bychom chtěli. Někdy jsou to věci, které naprosto nečekáme a moc bolí. Proto je dobře, když máme vedle sebe kolegyně, kteří se dokážou podělit o radosti ale i o bolest. Potom je to o kapánek lepší.

Jsme tady. Jdeme dále. My se máme, že se máme.

***„Co nevytvoříte v čase, který je Vám vyměřen,
nikdo to za Vás již nevykoná.“***

Zuzana Mastná

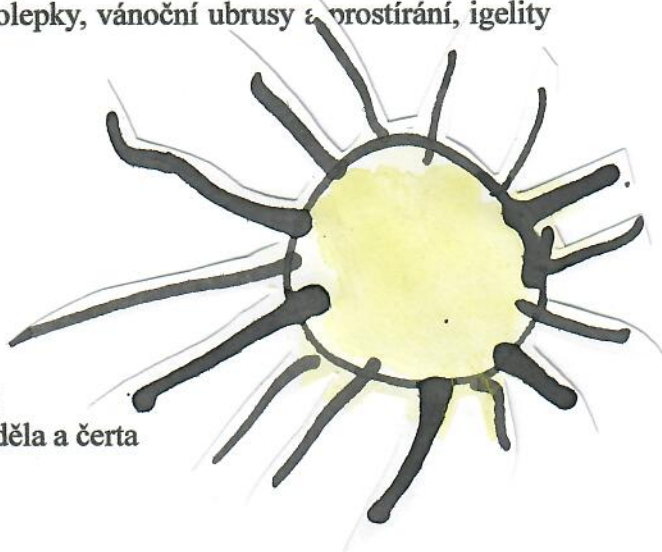

Dále děkujeme .....

- ✓ **Obci Borovy**
za finanční pomoc, kterou nám ochotně poskytuje, protože bez ní bychom vůbec nemohli existovat
- ✓ **p. Raunerovi**
za sponzorský dar 10.000,-- Kč
- ✓ **p. Prokopovi**
za vánoční sponzorský dar ve výši 5.000,-- Kč
za pravidelné „sponzorské dary“ hladké, polohrubé a hrubé mouky do školní jídelny
- ✓ **firmě Letel Přeštice**
za sponzorský dar 5. 000,--Kč
- ✓ **rodičům dětí mateřské školy, kteří přispěli finanční částkou na vánoční dárky**
Herinkovi, Janošikovi, Písařovi, Hájkovi, Štichovi (Niky), Drdovi, Kubíkovi, Lehockých, Štichovi (Vali a Lili), Červenkoví, Májovi, Klencovi, Loudovi, Dietlovi, Ježkovi
- ✓ **přátelům mateřské školy za finanční částku pro děti**
p. Lehocký st. a ml. (Bystřice, Nýrsko)
p. Slach
- ✓ **p. Štichové (Vali, Lili), p. Lohrové, p. Sedláčkové, p. Májové, p. Štichové (Niky), p. Štenglové, p. Lehocké, p. Písařové, p. Tomanové, p. Janošíkové, p. Rajšpísovi, p. Kořínkové, p. Hájové Janě, p. Hájkové (babičce Anežky), p Kubíkové, p. Dietlové, p. Loudové, p. Čermákovi, p. Klencové, p. Voráčkovi, p. Drdové, p. Hřebcové**
za přebytky ze zahrádek, ovoce, zeleninu, melouny, sladkosti na MDD
- ✓ **p. Štichové (Vali, Lili), p Lohrové, p Kořínkové, p. Hájkové**
za upečení medailí předškolákům, za vánoční pečené cukroví
- ✓ **p. Drdovi**
za opravy hraček (bagr, koloběžka)
(Lukášek vždy zařídí opravu než bys řekl „švec“, tak snad to taťko nevadí)
- ✓ **p. Brandovi**
za opravy hraček
za vyrobení pařezového hlavolamu, který máme přislíben (jinak si tu Vojtíška necháme taťko :-))
- ✓ **p. Hájkové (Anežky babičce)**
za okrasné dýně
- ✓ **p. Písařové, p. Bláhové**
za hračky, knížky, plyšáčky

- ✓ p. Štichové (Niky), p. Kubíkové, p. Zábranové, p. Dolejšové, p. Loudové, p. Brandové, p. Rabasové, p. Tomanové, p. Štichové (Vali, Lili)
za tvrdé kartičky, papíry, plastové krabičky a tácky, samolepky, pohlednice, přírodniny, diáře, dřevěné domky na dokreslení, adventní papírové taštičky, lepidlo na dřevo, pěnové dekorace zvířátek, samolepky, vánoční ubrusy a prostírání, igelity na stoly, zimní omalovánky
- ✓ p. Sedláčkové
za koberec se silnicemi
- ✓ p. Kopejtkovi
za přivrtání nástěnek v šatně
za odvrtání zámku u zahradního domku
- ✓ p. Loudové, p. Strejcové, p. Studničkovi
za divadelní výkon v rolích Mikuláše, anděla a čerta
- ✓ p. Vlčkové
za poskytnutí azylu při školním výletu
za výborný pečený Perník a Hraběčiny řezy, který nám přichystala
- ✓ p. Vizingrovi
za revize elektrického zařízení, které provádí za „Děkuji“
- ✓ p. Čermákovi
za vzorné starání se o naši školní zahradu
- ✓ p. Sedláčkoví
za exkurzi u jednoho mluvícího papouška a ostatních papoušků
- ✓ SDH Borovy
za pomoc při akcích pořádaných mateřskou školou ve spolupráci s Obcí Borovy
za přesun průlezové roury na jinou část v zahradě mateřské školy
- ✓ rodičům
kteří se zapojili do projektu „Vánoční přání“ a společně s námi vytvořili vánoční přáníčka pro seniory z Domovů důchodců
- ✓ všem rodičům
za hygienické potřeby, které přinášejí do mateřské školy na začátku školního roku
za spolupráci při akcích pořádaných v naší školce
za příspěvky na FOND SIDUS
za ojedinělé kostýmy pro děti, které připravují s láskou (doufáme) na akce mateřské školy
za úžasnou spolupráci
za to, že s námi všechny ty naše nápady vydržíte a táhnete námi za jeden provaz
za úžasnou spolupráci

Perličky z naší školky

Ládík Lehocký

„Představte si, mám doma podvodního šneka“. (vodní šnek)

Maxík Máj

„Zuzko, mám doma kolo a na něm je krásnej postaváček.“ (stojánek na postavení)

Míša Toman

„Honziku, pojd' se změřit, ať víme, kolik vážíš.“

Tomášek Kadlec

Cestou na procházce si Tomášek povídá s Markétkou (praktikantkou).

Mimo rozhovor popisují jednotlivé dopravní značky.

Blížíme se ke značce „zpomalovací práh“.

Tomášek: „A tohle je značka – nasad'te si klobouky.“

Daník Lohr

„Libuško, napišeš mi prosím recept? Moje maminka je jenom normální maminka, ale ty jsi opravdická kuchařka.“

Maxík Máj

„Tak jsem snědl dnes i to kostičkovaný maso.“ (maso, nakrájené na kostky)

Anička Písařová

Při loupání vajíček v kuchyni říká Libuše: „Libuško, mám z toho pracovaný ruce.“ (upracované)

Petřík Červenka

Klárka sedí na koberci u dětí a povídá: „Kdopak ví, kde asi letos bude Ježíšek nakupovat dárečky, když jsou obchody zavřené?“

Petřík: „Já myslím, že nikde Ježíšek je asi taky nakaženej koronavirem.“

Románek Štengl

„Tohle je harminoka.“ (harmonika)

Lukášek Drda

Klárka: „Lukášku stáhni si dolů tu čepici.“

Luky: „Ale ona mi pořád utíká z uchou.“

Sabinka Sedláčková

„Tatímu už je 40 a teď už bude „rost“ jenom dopředu.“ (tak ti nevím, tat'ko, to si asi ani netroufnu vysvětlovat :-))

Simonka Klencová

„Já doma piju netolický pivo a šampon.“ (Nealkoholický pivo a šampus)

Maxík Máj

Maxík: „,,Klárko, co to máš na ruce?“

Klárka: „Maxiku paní doktorka mi brala krev.“

Maxík: „Ježíši, proč ti vyndávali krev?“

Lilianka Štichová

„Ventu je rampouš.“ (venku je rampouch)

Anička Písařová

Emmička se ptá Klárky, jestli byla včera v Borovech meluzína.

Klárka říká, že byl velký vítr, a že možná sedí u někoho v komíně.“

Anička: „No, tak to jestli tedy byla u nás, tak uhořela, protože babička zase zatopila.“

Petřík Červenka

„Libuško, proč máme v polívce ty granule?“ (játrová zavářka)

Maxík Máj

„Můj tatka je dřevec.“ (pracuje v lese)

Lilianka Štichová

„Venku večer lítají neupíři.“ (netopýři)

Anežka Hájková

Při obědě říká Blanka, která sedí vedle Anežky: „Libuško, co je to za polévku?

Než Libuška stačí odpovědět povídá Anežka: „Blanko, nevím, ale já jsem z ní měla husí kůži.“

Anička Písařová

„Až mamina a tatka budou starší, tak jim půjdeme za sudičky.“ (družičky)

Maxík Máj

„Vojto, s tvojí hlavou by se mohl hrát fotbal. Ty jí máš úplně celou dokola.“

Daník Lohr

Při zaměstnání sedí děti na koberci a povídají si o cizích zemích.

Zuzka se ptá: „Děti, víte, jak se říká pánovi, který nám v cizích zemích, když jedeme na dovolenou, může pomoci se domluvit? Umí spoustu cizích řečí, víte jak se mu říká?

Daník: „Žvanil.“

Petřík Červenka

Zuzka: „Petříku, vezmi si ven na sebe šortky.“

Péta: „Nemůžu Zuzko, mám si vzít kraťasy,“ říkala mamina.

Maxík Máj

„Jdu dnes po o, protože jedu na logopedii, aby mi narovnali nohy. (Orthopedie)

Povídáme si o jednotlivých povoláních a děti je pojmenovávají podle obrázků, které jim ukazujeme.

Daník: „Šička“ (švadlena)

„Smetačka“ (uklízečka)

„Sportovka“ (sportovkyně)

Hyneček: „Kup“ (prodavačka)

Filípek: „Dřevník“ (truhlář)

Vašík Kubík

Zuzka: „Když se narodí miminko, je úplně malinký, pije mlíčko od maminky, jak se mu říká?“

Vašík: „Kojedlan.“

Maxík Máj

„Zuzko, ty už jsi stará, Blanka a Libuška taky. Jen Klárka je mladá a Dianka (praktikantka) je také mladá.“

Zuzka: „Jojo, Maxí, máš pravdu, je to tak, i když si tak vůbec nepřípadáme.“

Maxík: „Jo, to asi jo, a víš jak to poznám, že jste starý?“

Zuzka: „Tak to tedy nevím, to mi pověz.“

Maxík: „No, starý lidi jsou takový zavlněný.“

V posledním mini příběhu co se u nás stal, nebudu raději uvádět jména účastníků.

(Až si přečtete, určitě pochopíte proč ...)

X: „Klárko, kluci si místo spaní dělali něco s pindíkama.“

XY: „Jo a nahřívali si je na topení.“

Z: „No, to já bych nemohl, já bych se pohc..!“

A po pravdě řečeno, my skoro také. :-) :-) :-)

A takhle my tady žijem .....

